

ство да изследва извършенитѣ отъ турцитѣ звѣрства при потѣпкването на пиротското възстание. Покъртенъ до дѣното на душата си отъ чутото и виденото, Бланки не е могълъ да замине мълкомъ и природнитѣ красоти въ обходенитѣ краища, чийто вѣнецъ сж тѣкмо Бѣлоградчишкитѣ скали. И ето какъ той описва тоя дивенъ кжтъ:

... „Току-що бѣхме излѣзли отъ Бѣлоградчикъ, за да слѣземъ надлъжъ по гърба на хълма, и предъ погледа ни се откри най-неочак-



Бѣлоградчишкитѣ скали — Субашийска скала

вано и най-странно зрелище. Ние затѣвахме въ тѣсни и криви устия, оградени отъ ярко-червени скали съ най-живописни форми. Тия скали, отдѣлени почти всички една отъ друга, изглеждаха ту като дѣлги обелискови игли, ту като грамадни обѣрнати сталактити, понѣкога дори съ прилика на животни, кораби или кжщи. Тѣ сж наредени отдѣсно и отлѣво, като дървета на алея.